

מסכת שבת

פרק יד משנה ד

החוֹשֵׁשׁ בְּשָׂנִינוּ, לֹא יָגַע בָּהוּ אֶת הַחֲמָזָה, אֲבָל מִטְבֵּל הַיָּא
כְּדָרְכָו, וְאֵם נִתְרֵפָא נִתְרֵפָא. הַחוֹשֵׁשׁ בְּמַתְגִּינוּ, לֹא יִסּוּךְ יְיָ
וְחֲמָזָה, אֲבָל סֶה הַוָּא אֶת הַשְּׁמָנוֹ, וְלֹא שְׁמָנוֹ וְרֵד. בְּנֵי מֶלֶכִים
סְכִין שְׁמָנוֹ וְרֵד עַל מִכּוֹתֵיהֶן, שְׁכִינָה זְרָקָם לְסִינָה בְּחַל. רַבִּי
שְׁמַעַון אוֹמֵר, כָּל יִשְׂרָאֵל בְּנֵי מֶלֶכִים הֵם: